

акѡ бѣхмы вси праведни, не ни требаше мужество.

50. Мѡнікъ, като го потканаше сынъ мѡ да поговѣ малко воини, та да прижамни едно полѣзно мѣсто, рече мѡ: щешъ ли и ты да си единъ ѡт тѣхъ;

52. Антипатръ потканаше фѡкїѡна да стори една неправедна работа: а той мѡ рече: Антипатре не можешъ ма има и за ласкатель и за прїятель.

53. Единъ Адинаненъ сѧ присмиваше Іфікратѡ чи ѣшикарскїй (терзїйскїй) сынъ: а той мѡ рече: мой-атъ родъ ѡт мене начева, а твой-атъ на тебе сѧ совершава.

54. Арістотела попытаха: що исничели ѡт фїлософіа-та; а той рече: да правѧ ѡт само-себе си штоо други-тѣ праватъ ѡт страхъ.

55. Единъ крадецъ сѧ оуправдавваше на Димослена и мѡ дѡмаше не знаихъ чи ѣ твой: а той мѡ рече: ами не знаи ли чи не ѣ твой;

56. Дїогена попытаха кой очи глѣдатъ добръ; а той ѡтъкъша на завїстници-тѣ, зацо виждаатъ и штоо не имашъ.